І чужому научайтесь,
Свого не цурайтесь . . .
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюз: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5837

РІК LXXIII. Ч. 81. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 4-го ТРАВНЯ 1966 10 ЦЕНТІВ — 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, MAY 4, 1966 No. 81. VOL. LXXIII.

ОСТАННІ ВІСТІ

Вівторок 3-го травня 1966 р.

В АМЕРИЦІ

ПАЛАТА СХВАЛИЛА МАЙЖЕ 3 БІЛЬЙОНИ ДОЛЯРІВ на допомогу шкільництву впродовж найближчих трьох років. Хоч республіканці й деякі демократи говорять про зменшення Федерального бюджету, то за законопроєкт про допомогу академічному шкільництву голосували також і республіканці. Президент Джансон плянує менші суми на допомогу академічним школам і на позички для студентів, але Палата Репрезентантів відкинула урядовий плян в цій справі. Згідно з прийнятим законопроєктом Уряд мав би видати в найближчому фінансовому році $743 більйони на будову будинків для коледжів. Палата схвалила $190 мільйонів на позички для студентів, хоч Уряд проєктує зменшити цю суму до $34-ох мільйонів.

ПРЕЗИДЕНТ ДЖАНСОН НАЙМЕНУВАВ генерала Ерла Дж. Вілера на дальші два роки на голову Об'єднаних Шефів Штабу. Він був найменований на дворічну каденцію в 1964-му році після того, як генерал Максвелл Д. Тейлор був найменований на американського амбасадора до Південного В'єтнаму. Нова каденція генерала Вілера зачнеться 1-го липня 1966-го року.

АЛЬКОҐОЛІЗМ — ГОЛОВНА ПРИЧИНА АВТОМОБІЛЬНИХ катастроф, — твердили на окремих зборах у Вашинґтоні. Між 50,000 смертних випадків на автострадах і вулицях в 1965-му році найбільший відсоток становили алькоголіки. Директор відділу здоров'я в Ню Йорку д-р Віллям Геддон заявив, що майже половину нещасливих автомобільних випадків спричинюють автоводії, які пили алькоголь перед тим, як сідали до авта. Справою безпеки їзди автом цікавиться Конґрес, нею зацікавлені і продуценти авт, про неї пишеться цілі книжки, і тому можна сподіватися, що вже в найближчих роках не гинутиме в автових випадках річно по 50,000 осіб.

МАШИНА ПРИСИПЛЯТИМЕ ТИХ, які самі не можуть заснути. Цей апарат винайшов д-р Омар Вінґ і опатентував під назвою „електросом". Більший апарат для шпитальних кімнат має коштувати коло $300, а малий для окремих осіб — $100. В 1964-му році три російські інженери опатентували були в ЗДА свій апарат до спання, але машина д-ра Вінґа є вигідніша, легша і дешевша. Цей апарат вже випробовували в шпиталі в Ню Йорку і безсонні пацієнти могли спати, коли апарат був залучений.

НАЙВИЩИЙ БУДИНОК СВІТУ, Емпаєр стейт билдінґ в Ню Йорку, 1-го травня відзначив 35-річчя свого існування. Його відкрив був тодішній президент ЗДА Герберт Гувер 1-го травня 1931-го року, потиснувши електричний ґудзик та засвітивши світло в будинку, що має 102 поверхи і є високий на 1,250 стіп. Цей будинок має стільки сталі, що з неї можна побудувати залізничні рейки з Ню Йорку до Балтімору, його елевейтори сім миль довжини, його водопроводи довгі на 60 миль, число вікон становить 6,600. Його збудували впродовж одного року коштом $3 мільйонів, в 1951-му році його продали за $51.5 мільйона, а в 1961-му році перепродали за $65 мільйонів.

У СВІТІ

ПОЛІЦІЯ ПОБИЛА У МАДРИДІ БАГАТЬОХ СТУДЕНТІВ, які демонстрували проти режиму Франсіска Франка, проголосивши солідарність з студентами з закритого владою університету в Барцельоні. Між побитими студентами було 7 американців, а між ними 20-річна внучка колишнього державного секретаря Крістіяна Гертера, яка студіює в Еспанії еспанську мову. Між арештованими студентами є й 19-річний американець Пітер Ф. Джансон.

ІРАНСЬКИЙ ШАХ РІЗА ПАЛЕВІ ДАРУВАВ Організації Об'єднаних Націй для справ виховання, освіти й культури, відомої під назвою ЮНЕСКО, 700.000 дол. для боротьби проти неграмотности у світі. У листі шаха до генерального директора тієї автономної аґенції ОН, Рене Маге, кажеться, що дарована сума становить одноденний видаток Ірану на військові цілі. Шах закликав інші заможні держави зробити те саме, але покищо нема відгуку на той заклик.

У ЧЕНСТОХОВІ В ПОЛЬЩІ ПОЧАЛОСЯ 2 травня ц. р. святкування 1.000-ліття християнства в Польщі. Багатотисячна маса поляків ентузіястично вітала приїзд кардинала Стефана Вишинського, який виступає на цих святкуваннях, як папський леґат. Урочиста процесія з монастиря на Ясній Горі у Чеснтохові, де зберігається образ Чорної Мадонни, передбачена на 3-го травня. Уряд не відбуватиме в тому дні своїх парад.

ЗАХІДНЯ НІМЕЧЧИНА МАЄ ПЕРЕСЛАТИ цими днями офіційну ноту Франції з висловленням бажання, щоб дві французькі дивізії залишились у Західній Німеччині також після 1 липня наступного року, коли-то Франція має виступити з Атлантійського Союзу (НАТО). Однак німецька нота, узгіднена з усіма іншими партнерами з НАТО, попереджає, що коли французьке військо в Німеччині буде поза рямцями НАТО, то Франція мусить договоритись з Німеччиною щодо нового правного стану того французького війська.

ЄГИПЕТСЬКИЙ ПРЕЗИДЕНТ ҐАМАЛЬ АБДЕЛЬ НАССЕР ЗАГРОЗИВ Савді Арабії, що він займе збройною рукою арабські міста близького кордону Ємену, Квізан і Найран, якщо Савді Арабія висилатиме з тих міст допомогу єменським роялістам. Єгипет втримує в Ємені коло 70.000 свого війська для підтримки тамошнього республіканського, слухняного супроти Єгипту, режиму. Нассер знецінював у своїй 1-травневій промові теперішні зусилля Савді Арабії щодо збільшення савді-арабської збройної сили.

У БАНҐКОКУ, СТОЛИЦІ ТАЇ (СІЯМУ) НАРАДЖУВАЛИСЬ міністри закордонних справ — Адам Малік з Індонезії і Нарсізо Рамос з Філіппін. Після того вони заявили, що існує „здорова підстава" для мирного полагодження конфлікту з Маляйзією. Філіппіни не мають дипломатичних взаємин з Маляйзією, а Індонезія погрожувала Маляйзії „знищенням". Відсунення президента Сукарна від фактичного керівництва закордонною політикою Індонезії спричинило зворот у тій політиці — від престижевого авантюрництва до старань за добрі взаємини з усіма сусідами.

У В'ЯЗНИЦІ В ТЕЛЬ-АВІВІ, СТОЛИЦІ ІЗРАЇЛЮ, ПОМЕР д-р Ізраель Беер, колишній видатний військовий коментатор, що його засуджено в Ізраїлі на 15 років в'язниці за шпигунство в користь „одної комуністичної держави". Розправа проти нього велась тайно.

„НЕФОРМАЛЬНИЙ" ВИСТУП В БІЛОМУ ДОМІ

Офіційне прийняття для ветеранів в'єтнамської війни, влаштоване президентом Джансоном у Білому Домі, було перерване появою Куртеней Валенті, донечки президентського дорадника Джека Валенті, яка попала несподівано в коло гостей Президента.

Українці були найчисленнішою групою в Параді Льояльности в Ню Йорку

Ню Йорк. — 30-го квітня тут відбулася традиційна вже Парада Льояльности, в якій взяла участь і українська національна група.

Українську групу зорганізував Об'єднаний Комітет Американсько-Українських Організацій міста Ню Йорку. Її очолював маршал, адв. Волтер Стек, підполк. в резерві летунства ЗДА. На чолі групи несено великий транспарент з англійським написом „Українці". Далі несли прапори Американсько-українських Ветеранів та українських Комбатантських організацій. За прапорами маршували члени цих організацій. З українських комбатантів були заступлені Відділ ОбВУА та Станиця Братства б. Вояків І УД УНА. За ними йшли представники інших організацій під проводом Об'єднаного Комітету Американсько-Українських Організацій міста Ню Йорку, що його репрезентували: заступниця голови пані Катря Пелешок та секретар п. Микола Турецький. За ними маршувала оркестра українсько-катол. парафії св. Юрія, далі довгі колони „Пласту" та СУМА. Обидві ці молодечі організації творили ядро української групи, 8 бльоків довжини, яка була найчисленнішою з усіх національних груп у поході. Телевізійні прорами подавали фраґменти з паради, в тому і частину української групи. Загальну увагу викликала група жінок в українських строях.

Учасники Паради Льояльности в Ню Йорку формували свої відділи між 91-ою і 95-ою вулицями при П'ятій і Лексінґтон Авеню. Парада почалася о год. 1-ій по полудні і тривала поза третю годину. Трибуна була при 69-ій вулиці. На трибуні були сенатор Джекоб К. Джевітс, головний стейтовий прокурор Луїс Дж. Левковіц та інші міські достойники. Подібна парада відбулася і в Бруклині від Боро Голлу до Ґренд Армі Пляза. Число учасників паради в Ню Йорку оцінювали на 15.000, а Бруклині на 12.000. Це вже 19-та Парада Льояльности в Ню Йорку, якою патріотичне населення виявляє свою льояльність до ЗДА, і якою протестує проти комуністів та тих їхніх лівих поплентачів, які стараються шкодити цій країні. Цього року учасники патріотичної маніфестації несли жетони з написами „Підтримуймо наших хлопців у В'єтнамі". Одночасно на Площі Унії коло 1.000 пацифістів та лівих відзначали 1-го травня. Біля них була група правих, які роздавали летючки з написами: „Бомбардуйте Москву!", „Бомбардуйте комуністичний Китай"!

Письменниця Портер і журналіст Шлезінґер отримали премії Пуліцера

Ню Йорк. — В понеділок були розділені премії Пуліцера, що їх кожного року приділює спеціяльне жюрі за найкращі твори літератури, науки і публіцистики, як також за журналістичні досягнення в ділянці редаґування, коментаря, репортажу, карикатури, фотографії й інших ділянок журналістики. В ділянці прози отримала цьогорічну премію Пуліцера відома американська письменниця, майстер короткого оповідання Катерина Анна Портер за книжку перевиданих новель. Не було цього року премії за драму. В ділянці історії дістав відзначення вже після смерти історик Перрі Міллер, що написав був книжку під назвою „Життя думки в Америці". Міллер не закінчив свого твору. Його книжка охоплює період від революції до громадянської війни. Автор, що був професором Гарвардського університету, помер в 1963 році. Книжку до видання викінчила його дружина. Він плянував довести її до сьогоднішнього дня. В ділянці біографії нагороду одержав славний журналіст і письменник Артур М. Шлезінґер, що був особистим секретарем покійного президента Кеннеді, за книжку „Тисячу днів Джана Кеннеді у Білому Домі". Поетичну премію дістав поет Ричард Ебергарт за книжку „Зібрані твори, 1930-1965". Приділено нагороди за найкращу редакційну статтю (її дістав редактор у Сент Люїс Роберт Леш), за репортаж з міста, з краю, за найкращу карикатуру, за фотографію (найкраща з В'єтнаму, її автор Кіоіші Савада) і за інші досягнення в журналістиці. Це було п'ятдесяте приділення премії Пуліцера, що її установив журналіст - іміґрант із Угорщини Джозеф Пуліцер.

ВІДПРАВЛЯТЬ ПАНАХИДУ ЗА ДУШУ ГЕТЬМАНА ПАВЛА СКОРОПАДСЬКОГО

Ірвінґтон, Н. Дж. В неділю 8-го травня ц. р. о год. 11:30 перед полуднем буде відправлена в церкві св. Трійці в Ірвінґтоні панахида за спокій душі гетьмана Павла Скоропадського. Після панахиди в залі парафії св. Трійці відбудуться святочні сходини.

ЧИСЛО АМЕРИКАНСЬКОГО ВІЙСЬКА У В'ЄТНАМІ БУДЕ ЗНОВУ ЗБІЛЬШЕНЕ

Вашинґтон. — З уваги на досилене перекидування реґулярного комуністичного війська з Північного В'єтнаму на південь — американські збройні сили у Південному В'єтнамі мусять бути знову побільшені — заявив секретар оборони Роберт МекНамара на зборах Торговельної Палати у Вашинґтоні. В останньому часі американські війська у Південному В'єтнамі дійшли до 255.000, — тепер, за газетними твердженнями, вони будуть побільшені до сили 400.000, хоч МекНамара не назвав ніякої конкретної цифри. Дальших 50 000 летунів і моряків знаходиться на кораблях Сьомої фльоти, стаціонованих на водах Південно - китайського моря. Відповідаючи на запити приявних — МекНамара заперечив вартість бомбардування столиці Північного В'єтнаму Ганой і тамошнього важкого промислу, звернувши увагу, що Північний В'єтнам — хліборобська країна з дуже незначним промислом. МекНамара заявив, що американські керівні кола ніколи не вірили, щоб можна було бомбардуванням Північного В'єтнаму цілком припинити доплив відтіль людей, що підсилюють комуністичні ряди в Південному В'єтнамі, ані зламати спротив комуністів; однак це бомбардування мало і має на цілі переконати північно-в'єтнамську державну верхівку, що війна коштує їм дуже дорого і що краще погодитись на мирові переговори. МекНамара признав, що американські чинники у Вашинґтоні були схвильовані буддистськими заворушеннями і не виключали, що в Південному В'єтнамі може розпалитись громадянська війна. Він твердив, що найбільша політична криза у Південному В'єтнамі минулася та що сповільнений темп наземних боїв проти комуністів внаслідку політичного неспокою — починає вже оживлятись.

Тим часом на воєнному фронті у В'єтнамі американські бомбовики з літаконосців атакували і знищили бомбами та ракетами комуністичні протилетунські ракетні становища біля міст Вінг на південь від Ганою. Не сказано, скільки американських машин брало участь у тій акції, тільки підкреслено, що під час тієї атаки не втрачено ні одного літака, дармащо одна машина розбилась під час стежного лету. Важкі бомбовики Б-52 перевели новий налет на ґусту джюнґлю за 70 миль на північ від Сайґону, де комуністи розбудували були одну з своїх випадних баз.

На політичному фронті у Південному В'єтнамі — уряд прем'єра Нґуєна Као Кі проголосив декретом створення 30-членного Комітету, який має виготовити проєкт закону про вибори, що призначені на 15 серпня ц.р. У тому Комітеті засідатимуть представники всіх обласних властей, всіх релігійних груп та різних організацій. Зладжений тим Комітетом виборчий проєкт буде пред'явлений на передискутування і затвердження 100-членній виборчій Комісії.

Генрі К. Ладж був на авдієнції у Папи

Рим. — Американський амбасадор у Південному В'єтнамі, Генрі Кебот Ладж, був у минулий понеділок 2 травня ц. р. на 40-хвилинній приватній авдієнції у Папи Павла VI. Після того він конферував з державним секретарем Апостольської Столиці, кардиналом Амлетто Сіконіяні. Хоч з американського ні з ватиканського боку нічого не сказано про ціль і зміст тих розмов, проте за газетними твердженнями — Ладж мав спростувати брехні про американську політику у В'єтнамі і тамошню поведінку американських військ, що їх сказав Папі совєтський міністер закордонних справ Андрей Громико за 5 днів перед тим. Офіційно — відвідини Генрі Кебота Ладжа мали „приватний" характер. Генрі Кебот Ладж був уже рік тому у Папи, їздивши тоді до різних столиць, як делеґат президента Джансона в справах В'єтнаму. Відвідинам Ладжа у Папи приписують тому політичне значення, що Ладж, протестант, має погану опінію в католицьких колах у Південному В'єтнамі: вони закидають йому, що він частинно причинився до революти проти колишнього південно-в'єтнамського диктаторського президента, католика, Нґо Дінг Дієма, який у тій революті згинув. Саме в день відлету Ладжа з Сайґону відбулася там демонстрація, в якій гурт католицьких дівчат несли плякати з закликами, щоб Ладж залишив В'єтнам. Генрі Кебот Ладж мав нараду з італійським міністром закордонних справ Амінторе Фанфані, після чого відлетів до Штрасбурґа, на засідання Дорадчої Асамблеї Ради Европи.

Д-р Володимир Ґалан взяв участь у святочному засіданні організації КЕР

Ню Йорк. — Американська Допомогова організація КАРЕ (Кооператива Американської Допомоги Повсюди) постала в 1946 році, після другої світової війни, яка виявила недостачу і нужду у різних частинах нашої землі. Завдання цієї організації подати помічну руку суспільствам і народам, щоб могли піднестись із упадку. Цього року Кер відзначує 20-річчя своєї діяльности. За 20 років існування ця організація вислала самих харчів до різних країн світу на суму понад 750 мільйонів долярів. В останньому часі ця організація приділює велику увагу піднесенню здоровного і гігієнічного стану в різних країнах, злучившись із другою допомоговою організацією МЕДІКО. Організаційний стрижень Кер становлять члени-організації, що самі займаються допомоговою акцією. Від перших років існування членом Кер є і наша допомогова установа Злучений Український Американський Допомоговий Комітет. На святочному засіданні, що відбулось з нагоди 20-річчя Кер в готелю Самміт в Ню Йорку, брав участь, як представник ЗУАДКомітету його президент д-р Володимир Ґалан. Організація Кер кожного року приділює деяку частину своєї надвишки для розподілу ЗУАДКомітетові, відповідно до висоти допомогових замовлень впродовж року. В попередніх роках ЗУАДК мав змогу роздати цю надвишку на допомогу українцям в Польщі й Югославії.

● **Данський прем'єр Єн Отто Краґ** був в минулому тижні на авдієнції в през. Джансона і виявив, що в Европі люди не мають зрозуміння для американської війни проти комуністів у В'єтнамі. Причина: західні европейці думають про Совєтський Союз, а не про Комуністичний Китай. Західні европейці, твердив данський прем'єр, не вдоволені, що в наслідку в'єтнамської війни погіршились американсько - совєтські відносини і тому і в Европі ситуація стала непевніша.

Комітет Українців Канади засуджує московський терор в Україні

Вінніпеґ. — Канцелярія Комітету Українців Канади розіслала до преси комунікат такого змісту: „На зборах Президії КУК 22 квітня 1966 р. були розглянені матеріяли і пресові вістки про нові переслідування й арешти серед українських письменників в Україні. Преса назвала по прізвищу двох молодих українських критиків — Івана Світличного і Івана Дзюбу, над якими мав відбутися суд і запав вирок, хоч про ніяку судову розправу совєтська преса в Україні, ані поза Україною нічого не писала. Одночасно пресові вістки сповіщають про ув'язнення кільканадцятьох українських письменників без подання прізвищ. Все те відоме, як терористичні методи великодержавних російських шовіністів та їх народовбивчого колоніяльного режиму в Україні з давніших часів. У 30-их роках тими методами вони зліквідували в Україні сотки українських письменників, поетів і мистців. Розглядаючи цей новий терор, Президія ствердила, що його ціль — стоптати паростки вільної думки і слова, що почали прозирати в Україні в творчості українських письменників, поетів і критиків в останньому десятиліттю. По тій самій лінії був зфабрикований тими самими московськими сатрапами у травні 1964 року пожар бібліотеки Української Академії Наук. Так привітали російські шовіністи 150-ліття народження Тараса Шевченка. Все, що українське, вони хотіли б знищити і для цього вживають навіть найгірших засобів, щоб свою мету осягнути.

Президія Комітету Українців Канади ствердила далі, що такі ганебні нелюдські методи вимагають з боку вільних українців у світі якнайгострішого засудження і безоглядної боротьби з тими, що їх вживають. Виконуючи обов'язки у відношенню до української спільспільноти в Канаді, Президія звертається з представленням справи до канадійського уряду і робитиме відповідні заходи, щоб якнайдокладніше інформувати публічну опінію про вище представлені події супроти творців української духової культури в Україні. Одночасно Президія КУК закликає Відділи КУК, щоб вони при співпраці всіх складових організацій провели в найближчому часі публічні протестаційні віча. Українська спільнота в Канаді, виступаючи солідарно в обороні своїх рідних братів в Україні, не буде осамітнена. Вона здобуде для своєї акції повне зрозуміння і піддержку великої більшости наших співгромадян, для яких поняття волі є синонімом гідности людини."

Проф. Ол. Грановський, якого віце-президент Гомфрі назвав „найліпшим українцем Америки", виїхав на відвідини до Европи

Ню Йорк. — У вівторок, 3-го травня, із місцевого міжнародного летовища Джана Ф. Кеннеді, відлетів на двомісячні відвідини в Европі відомий наш діяч-сеніор та почесний голова ОДВУ проф. д-р Олександер Неприцький-Грановський. Перед своїм виїздом проф. Грановський відвідав УНС і „Свободу". Припадком було, що про проф. Грановського була мова під час Крайової Конференції в закордонних справах для редакторів і радієвих коментаторів. Коли в розмові з віце-президентом Гюбертом Г. Гомпфрі на прийнятті в Державному Департаменті гол. предсідник УНС Йосип Лисогір згадав його „міннесотського краяна" проф. Грановського, віце - президент Гомфрі живо зареаґував на це, і з помітним одушевленням відповідаючи: „Проф. Грановскей — о, це найліпший українець Америки". Проф. Грановський виїхав до Европи як репрезентант Міннесотського Університету із завданням відшукати та вистаратись у формі подарунка для створеного недавно з ініціятиви проф. Грановського при Міннесотському Університету Еміґраційного Архіву різні публікації. Проф. Грановський під час свого двомісячного побуту в Західній Европі має в пляні відвідати дев'ять країн.

Інж. А. Сумик став головою УНДому в Ню Йорку

Ню Йорк. — Минулого четверга, 28-го квітня ц.р. відбулося тут конституційне засідання ради директорів місцевого Українського Народного Дому, яку доповнено новими членами, обраними на останніх загальних зборах тієї установи 23 квітня ц.р. На цьому засіданні, яким проводили д-р Ярослав Падох, як голова, та Євген Стахів, як секретар, дотеперішня управа передала урядування в руки нової, на голову якої обрано інж. Августина Сумика, відомого громадянина та любителя мистецтва, власника цінної збірки творів О. Архипенка, О. Грищенка і ін. На містоголову обрано Богдана Бідяка, на секретаря Євгена Стахова, на касира Івана Винника, на правного дорадника адв. Волтера Стека, а до Контрольної Комісії інж. Івана Когута, адв. Юрія Волинця і Івана Валька.

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

ФРАНКІВСЬКИЙ КОМІТЕТ У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ

Рада Союзу Українців у Великій Британії уповноважила президію СУБ покликати до життя Франківський комітет, зложений з представників СУБ, ОбВУ, СУМ, бібліотеки ім. Тараса Шевченка, ОУЖ, СУУВ, УПОК, Пласту і КоДУС, а також запрошених культурних, мистецьких і громадських діячів. Представники названих організацій обрали Діловий комітет у такому складі: проф. В. Шаян — голова, сотн. М. Білий-Карпинець — заст. голови, дир. І. Равлюк — секретар, М. Захарчук — скарбник, М. Поврозник і М. Білан — члени.

ФРАНКІВСЬКА НАУКОВА СЕСІЯ В ЕДМОНТОНІ

Едмонтон. — В неділю 8 травня о год. 2:30 по полудні в залі Українського Народного Дому в Едмонтоні відбудеться наукова сесія присвячена 50-річчю з дня смерти Івана Франка. На Сесії будуть три доповіді: „Соборницькі ідеї в поезії Івана Франка" проф. д-ра Яр Славутича; „Іван Франко і його творчість в українському мистецтві" проф. Івана Кейвана і „Лис Микита — розвага для дітей чи політична сатира" м-гра Михайла Хом'яка — усі з Едмонтону.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.

Передплата: На рік $12.00; на пів року $6.25; на три місяці $3.25. В Джерзі Сиҭі і закордоном: На рік $14.00; на пів року $7.50; на три місяці $4.00. Для членів УНСоюзу, чоловіків і жінок — 65 центів місячно. За кожну зміну адреси платиться 10 центів. Чеки і money orders виставляти на: "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

Анахронічний 1-ий травня

На першому конгресі Другого Соціялістичного Інтернаціоналу в Парижі у 1889 році рішено відзначати щорічно по всьому світу в день 1-го травня солідарність міжнародного пролетаріяту, пропагуючи при цьому гасла за покращання соціяльного законодавства. Соціял-демократичні партії в різних країнах, які виступали тоді, наприкінці 19-го сторіччя, неначе монопольні репрезентанти робітництва, прийняли це рішення, і з того часу день 1-го травня визнано в багатьох країнах, особливо в Европі, як День Праці. У державах з реакційними чи консервативними режимами приходило інколи під час першотравневих маніфестацій до сутичок з поліцією. У деяких республіках визнано день 1-го травня за державне свято — так сталося і в Українській Народній Республіці. В інших країнах, як в Італії й З'єднаних Державах, призначено на День Праці інші дати.

За останніх 80 років багато у світі змінилося. Передусім — прийшла революція у відносинах між працедавцями й працівниками, і нині світом праці вже не є самі тільки робітники, але робітники і продуценти, бо в інтересі робітників лежить розвиток промислу і торгівлі, при чому робітники стають вже уділовцями цілого ряду найбільших у світі промислових закладів. Тому в економічно розвинених країнах Европи й Америки робітники перестали бути упослідженою, покривдженою клясою. Вони взагалі вже не є клясою в старому понятті, а стали одною з верств народу, так само політично зрізничкованою, бо належать до різних політичних партій. Соціял-демократи, наприклад, у скандинавських країнах, Британії, Франції за попередніх республіканських режимів, Італії — перестали грати ролю принципової опозиції, речника потреби радикальних реформ, перебравши керму держав або ставши учасниками урядових коаліцій, і ведуть державну, а не партійну політику. Врешті третя найрадикальніша зміна — прихід на Сході Европи до влади большевиків, які, встановивши у себе систему державного капіталізму і проголосивши день 1-го травня державним святом, як на глум далі торочать про міжнародний пролетаріят, хоч поняття міжнародного пролетаріяту перестало вже існувати. 1-ий травень став на послугах комунізму, як за Гітлера був на послугах націонал - соціялізму.

В усіх комуністичних країнах цьогорічні 1-травневі паради проходили під актуальними для комуністів гаслами — допомоги в'єтнамським комуністам та лайки проти Америки. Це вже особлива пікантерія, що Пейпінґ використав нагоду 1-го травня для одночасної лайки проти — Москви. Таким чином 1-травневі маніфестації в усіх інших, некомуністичних країнах мусіли збліднути: вони втратили своє первісне значення, як маніфестації робітничого світу, і водночас не можуть переліцитовуватись з комуністами демагогією гасел. Тому, наприклад, в ЗДА так звані робітничі зібрання на 1-го травня, чи пак 30 квітня, перетворюються у дуже скромні збори офоційних соціял-демократів і лібералів у закритих залях або у нечисленні збіговища комуністів та їх поплентачів на міських скверах. Загал американського світу праці не звертає на такі збориҷа найменшої уваги, святкуючи День Праці в перший понеділок у вересні. Таким чином само життя звело колишній Перший Травень, як свято працюючої людини, до анахронічного поняття.

Політика Америки в Азії

Війна у В'єтнамі надала тон і зміст останній Конференції в справі закордонної політики, що її зорганізував Державний Департамент у Вашинґтоні минулого тижня. Головною проблемою тієї Конференції була американська політика в Азії. Останні дві світові війни перерішили американську закордонну політику: з відсталого ізоляціонізму, що домінував у політиці ЗДА в 19 столітті, американська політика вийшла на світову арену, і тепер можна говорити про її світовий аспект. Як висловився в одній із промов віце-президент Гомфрі, завдяки технологічним досягненням світ став сьогодні малий, спільний, і для пересічного американця так само цікавою є подія у стейті Індіяна, як і в далекій Індонезії.

Закордонна політика ЗДА має в загальному характер допомоги. Провідники американської політики розуміють, що так високо, як ЗДА, заавансована країна не може жити відокремлено. Тож і закордонна політика ЗДА має своїм завданням сприяти американському народові не тільки виповнити його історичне призначення, але також допомогти іншим народам розвинутись і стати на власні ноги. В політиці ЗДА у відношенні до азійських народів завважується три головні засади. Передусім ЗДА стараються охоронити кожну державу в Азії проти аґресії збоку сусідньої держави. Підтримка Маляйзії проти зазіхань Індонезії тут найбільше вимовна. Другою засадою є допомога в економічному і соціяльному розвитку азійських країн. На цю ціль ЗДА вже десятки років видають великі суми грошей. Нарешті американська закордонна політика намагається установити в Азії політичне становище, яке нормалізувало б взаємовідносини держав, створюючи найкращі умовини для їх мирного розвитку.

У висліді цієї політики американський вояк стоїть тепер на фронті у В'єтнамі, не тільки захищаючи свободу в'єтнамців проти комуністичної аґресії з півночі, але й забезпечуючи мирний розвиток інших народів Азії. Економічна допомога ЗДА має дати змогу виснаженому чужими окупаціями і війною В'єтнамові стати на власні ноги. Засада американської політики — дати помічну руку відсталим народам, щоб вони знайшли своє місце в колі вільних народів, і так забезпечити для них мир, а тим самим і відсунути загрозу комуністичної аґресії.

Закордонна політика ЗДА у відношенні до Азії може рахувати тільки на признання збоку народів, які сподіваються від цієї політики і допомоги для себе. Жаль лише, що ця спрямованість на самовизначення народів в Азії, ба навіть в Африці, ця рішучість у відношенні до комуністичної аґресії, що її осередком в Азії є червоний Китай, не має послідовности у відношенні до — хто знає — чи не більшої загрози, яка йде від червоної Москви. Нам видається, що лінія закордонної політики ЗДА, така переконлива і справедлива на азійському терені, непослідовна і неповна, якщо йдеться про її відношення до СССР, праджерела і головного кореня комуністичної аґресії у світі.

ПОЛІТИЧНА ДИСКУСІЯ В НІМЕЧЧИНІ

Мюнхен. — Надзвичайна подія приковує до себе увагу громадян роздвоєної Німеччини і викликає велике зацікавлення в вільному світі: провідники комуністичної партії совєтської зони Німеччини звернулися до Німецької Соціял - Демократичної Партії Федеративної Республіки з пропозицією відбути спільну дискусію в справі об'єднання Німеччини.

Головна Управа Німецької Соціял - Демократичної Партії постановила взяти участь у розмові з настановленими Москвою диктаторами східньої зони, але при додержанні певних передумов: дискусія має відбутися в обох частинах Німеччини — в демократичній і диктаторській; промови представників обох партій мусять бути опубліковані в пресі і передані до відома громадянства через радіо і телевізію.

Після довгого вагання диктатор Ульбрихт дозволив опублікувати відповідь Німецької Соціял - Демократії в пресі совєтської зони і прийняв умови дискусії, поставлені з Бонну. Першу зустріч призначено на 30 квітня в Хемніці, в совєтській зоні.

В урядових колах Західньої Німеччини у зв'язку з запляновaною дискусією постало певного роду занепокоєння. Немає страху перед „здачею позицій" німецькими соціял - демократами при зустрічі з виконавцями волі Москви — німецькими комуністами. Адже соціял-демократи пошлють на дискусію з комуністами своїх найліпших промовців: Віллі Брандта, голову Західнього Берліну, Франца Ерлера — голову соціял - демократичної фракції в боннському парляменті, Герберта Венера, члена парляменту, головного архітекта нової програми й політики соціял-демократії, що дала великий приріст голосів для цієї партії в недавніх виборах до парляменту і до крайових соймів. Венер був свого часу активним комуністом і знає, як боротися з хитрощами німецької комуністичної партії. В урядових партіях Західньої Німеччини побоюються... успіху німецьких соціял - демократів у дискусії з комуністами, бо це збільшило б авторитет цієї партії в народі і дало б їй перевагу в виборах.

Яку ціль має Ульбрихт, що прийняв умови соціял-демократів і відважився на таку з ними дискусію? Адже ж він знає, що його режим тримається тільки на силі 22 совєтських дивізій, розташованих у Східній Німеччині. Цю гірку правду скажуть йому Брандт, Ерлер та Венер і в Хемніці, в совєтській зоні, і в Ганновері, в Західній Німеччині. І це побачать і почують мільйони німців в обох частинах Німеччини. Напевно пригадають соціял - демократичні промовці в дискусії і ганебні убивства, що їх чинить комуністична поліція, яка стереже муру в Берліні, щоб люди не тікали на волю із комуністичного „раю".

Можна припускати, що комуністичні провідники східньої зони, плянуючи дискусію, поставили собі таке пропаґандивне завдання: заявити, що вони хочуть конфедерації обох Німеччин; домагатися, щоб знято було заборону компартії в Західній Німеччині; щоб Німецька Федеративна Республіка вийшла з НАТО, бо цим, мовляв, буде забезпечений мир в Европі; щоб уряд у Бонні вже тепер, до мирового договору з СССР, визнав кордони на сході по лінію Одри - Ніссн, і т. д.

Голова уряду Ергард, колишній канцлер Аденауер і голова соціял - демократії Брандт відкинули пропозицію „конфедерації", що її поставив Ульбрихт, бо це було б визнанням Західньою Німеччиною беззаконного, тиранського режиму, що його накинула Москва 17 мільйонам німців у совєтській зоні. Отже, це буде, мабуть, головна тема дискусій між соціял - демократами й комуністами в Хемніці й Ганновері.

Писав колись чехословацький президент Масарик: „Демократія — це дискусія". Очевидно, провідники німецької соціял - демократії хочуть „потягти за язик" комуністичних диктаторів і показати цілому світові порожнечу їх ідеології та нелюдяність їх політики.

У цій можливості — вільно і прилюдно висловити свої погляди в дискусії з противником і довести свою думку до відома поневоленої людности совєтської зони — німецькі соціял - демократи вбачають нагоду вплинути також на частину членів компартії, запаморочених однобічною пропаґандою своїх вождів.

Перейдемо до наших, українських справ. Москва посилає для ширення баламутства між українськими еміґрантами нещасливих діячів культури з України, даючи їм політруків типу К. Колосової. Ті українці, що ходили на такі зустрічі, стали жертвами обману, бо діячі культури, вернувшися в Україну, представили українську еміґрацію в чорних барвах, як покидьків людства, сміття і т. д. Хвалу одержали тільки „поступові" еміґранти — комуністи в ЗДА і в Канаді та ті, що притакували пропаґанді гостей із Києва.

Таким чином, не поставивши передумов, що ґарантували б правдиву інформацію про українську еміґрацію, деякі ентузіясти зустрічей з діячами культури з України опинилися з власної вини в невигідній ситуації.

Даймо волю своїй фантазії. Наприклад, Петро Шелест, перший секретар КПУ, звернувся б до провідників українського соціялістичного руху, що перебувають на чужині: д-ра Володимира Лисого, свого часу заступника голови Соціялістичної Радикальної Партії в Україні; д-ра Якова Зозулі, члена Української Центральної Ради (1917-1918 рр.); інж. Спиридона Довгаля, командира Студентського Куреня в обороні Києва проти большевицької аґресії в грудні-січні 1917-1918 рр; проф. Панаса Феденка, члена Центральної Ради і Трудового Конґресу 1917-1919 р. і віцеміністра інформації в уряді УНР 1919 р.; проф. Соломона Гольдельмана, провідника соціял - демократичної Партії Поале Ціон в Україні 1917-1919 рр. і члена уряду УНР; інж. Івана Лучишина та д-ра Степана Ріпецького, членів ЦК Української Соціялістичної Партії, визначних журналістів. І нехай би п. Шелест запропонував вільну дискусію між українськими соціялістами та комуністами в Києві і в Ню Йорку на тих же умовах, що їх визначено в переговорах між німецькими соціялістами й комуністами. То була б зовсім інша пісня!

Від такої дискусії, під запорукою вільного в'їзду й повороту для соціялістів-еміґрантів з України, не було б причини відмовлятися. Це була б добра нагода сказати в Києві прилюдно, до всього народу, про режим неволі й тиранії, що вже майже півстоліття гнобить Україну і нищить культуру нашої нації, її біологічну основу, визискує працю народних мас України та руйнує господарство нашої землі.

На жаль, це тільки „фантастичні думи, фантастичні мрії"...

П. А.

Зенон Стефанів

СІМНАДЦЯТЬ БОЙОВИХ ДИВІЗІЙ

У теперішній час до стану американських наземних військ входять 17 повноштатних бойових дивізій. Остання з черги 9-а стрілецька дивізія, активована в лютому ц. р., закінчує свою бойову підготову. Головнокомандувач американських військ у Південному В'єтнамі ген. Вестморленд під час другої світової війни був в ступні полковника шефом штабу тієї дивізії.

Всі дивізії зорганізовані за концепцією РОАД, — перші літери повної назви: Reorganization Objective Army Division. Згідно з цим утворено п'ять типів армійських дивізій: стрілецька (або піхотна) — Infantry; панцерних ґренадирів (або механізована) — Mechanized Iefantry; панцерна (або танкова) — Armored повітрянодесантна — Airborne; повітрянокінна Airmobile Gavalry.

В попередніх кількох статтях ще в 1962-63 рр. ми докладніше зупинялися на питанні організації за цією системою, тепер обмежимося тільки загальною пригадкою.

Всі типи дивізій мають однакову структуру. Кожна з них організаційно складається з двох головних елементів: дивізійної незмінної основи та переважно 9-12, — а в бойових умовинах навіть і 14 куренів (батальйонів) різного роду зброї.

Дивізійна основа включає: штаб і булавну сотню, три штаби бриґад з бул. сотнями; панцеро - розвідувальний курінь; курені — зв'язку, інженерний і армійської авіяції; сотню військової поліції; дивізійну артилерію та командування дивізійного затилля, де входять курені постачання й транспорту, медичний, ремонтний та адміністративна сотня.

Головну бойову силу дивізії становлять маневрові курені; кожний з них складається з булавної сотні і 3 лінійних сотень. Курені можуть бути довільно об'єднувані і обмінювані всередині дивізії — між бриґадами, а також між окремими типами дивізій.

Одначе більшість одноріднних куренів визначає тип дивізії. Так, наприклад: 8-10 стрілецьких і 2-3 танкових включає стрілецька дивізія; 7-8 панцероґренадирських і 3-4 танкових — дивізія панцерних ґренадирів; 6-8 танкових і 5-6 панцероґренадирських — панцерна дивізія; 8-10 парашутних і 1-2 легких танків — повітрянодесантна дивізія; 5-7 штурмово стрілецьких і 3-5 парашутних — повітрянокінна дивізія. Завдяки гнучкості такої організації, однорідні курені можуть на час бою приймати у своє підпорядкування навіть і сотні іншого типу, наприклад, стрілецький курінь — танкову сотню, танковий курінь — стрілецьку і т. д.

Для кращого уявлення про особливий склад, озброєння, бойову техніку і транспортові засоби тих дивізій, подаємо деякі характеристичні дані.

Особовий склад: стрілецька — 15,823, панцерних ґренадірів — 16,040, панцерна — 15,988, повітрянодесантна — 14,533, повітрянокінна — 15,787.

Автомашини (1/4, 3/4, 2½, 5, 12 і 24-тонновi): стріл. — 3200, панц. ґрен. — 2928, панц. — 3026, пов.-дес. — 2729, пов.-кінна — 1603.

Причіпні вагони і вагонетки: стріл. — 2190, панц. ґрен. — 2029, панц. — 1887, пов.-дес. — 1541, пов.-кінна — 920.

Панцерні бойові машини (танки і панцеровози): стріл. — 214, панц. ґрен. — 867, панц. — 959, пов.-дес. — 76, пов. кін. — 42

Літаки і гелікоптери: чотири типи дивізій мають кожна в свойому стані 101 літак і гелікоптер, а повітрянокінна має 434 літальні апарати, натомість на половину меншу, в порівнянні з іншими дивізіями, кількість механічних возів.

Польові радіостанції і радарові прилади різного засягу: стріл. — 3282, панц. ґрен. — 3606, панц. — 3512, пов.-дес. — 2896, пов.-кін. — 3402.

Особиста зброя (пістолі, машинові пістолі, автомат. рушниці і карабіни): стріл. — 17,497, панц. ґрен. — 18,078, панц. — 18,175, пов.-дес. — 16,199, пов.-кін. — 17,930.

Зброя групового користування (кулемети, міномети, ґранатомети, ракетниці, протитанкові і зенітні гармати): стріл. — 1220, панц. ґрен. — 1411, панц. — 1288, пов.-дес. — 1171, пов.-кін. — 1260.

Дивізійна артилерія (гавбиці 105, 155, 203,2 мм калібру та викидачі ракет „Онест Джан" або „Літл Джан" з атомовим зарядом): стріл. — 80, панц. ґрен. — 80, панц. — 80, пов.-дес. —58, пов.-кін. — 58. Пов.-дес. і пов.-кінна дивізії не мають на узброєнні важкої артилерії — 155 і 203,2 мм калібру.

Генерал-майор є командиром дивізії, один із генералів бриґади є його заступником, а другий командує дивізійною артилерією. Полковники командують бриґадами і див. запіллям, підполковники — куренями і гарматними дивізіонами, сотники — сотнями, поручники — чотами. Шефом штабу дивізії є полковник, бриґади — підполковник, куреня і дивізіону — майор.

Всі ті дивізії (коло 200 маневрових бойових куренів) знаменито вишколені, озброєні і виряджені, як також пристосовані до всяких кліматичних і топографічних умовин. Вони розміщені, можна сказати, довкруги світу: в Німеччині (5), в Кореї (2), на Гаваях (1), на континенті ЗДА (7). У в'єтнамській війні беруть участь дві дивізії — 1-ша стрілецька і 1-ша повітрянокінна та одна бриґада 101-ої повітрянодесантної дивізії. Саме тепер, як пишемо ці рядки, входить до бойової акції у В'єтнамі ще одна дивізія — 25-та стрілецька, спеціяльно вишколена для тропічних умовин, — вона й носить прізвисько: „тропічна блискавиця". В Санто Домінґо стаціонована одна бриґада 82-ої повітрянодесантної дивізії.

Згідно із заявою секретаря оборони МекНамари з 2 березня ц. р. — чисельний стан американських збройних сил в активній службі виносить кругло три мільйони людей. В тому: армія — 1.185 тис., летунство — 860 тис., фльота — 730 тис., морська піхота — 225 тисяч. Мільйон вишколеної резерви першої черги може негайно включитися до активної служби.

Кількість американських війську у В'єтнамі дійшла тепер до 255 тисяч. Приблизні числа за родами військ: армія — 145 тис., морська піхота — 50 тис., летунство — 35 тис., фльота — 25 тис.

ШТУЧНЕ СЕРЦЕ

Минулого тижня увесь світ цікавився долею 65-літнього вуглекопа Марселя Де Руддера з Весвіллу в стейті Іллиной, якому лікарі в шпиталі у Гюстоні, Тексас, після операції заложили були 21-го квітня штучне серце. Зацікавлення лікарів і не-лікарів було тим більше, що пацієнт, хоч і не вертаючись до притомности, майже п'ять днів жив із цим штучним серцем.

Операцію переводила група лікарів - спеціялістів під проводом д-ра Майкела Е. Де Бейкі. Штучне серце було в дійсності лише помпою, яка мала помпувати кров до організму пацієнта, поки зоперoване серце само не змогло б виконувати свою природню функцію.

Про цю історичну операцію можна сказати, що, мовляв, вона вдалася, але... пацієнт помер. Та лікарі, які її переводили і які п'ять днів і п'ять ночей опікувались пацієнтом, уважають своє діло за новий поважний крок уперед на шляху до успішного лікування серцевих недуг за допомогою хірургічних операцій. Помпа діяла справно увесь час, не спричинивши зціпу крови, а що пацієнт помер, то сталося це внаслідок іншої причини — деструкції легенів.

Успішне застосування помпи, як заступника природнього серця — це великий успіх в напрямі створення у недалекому майбутньому штучного серця.

Операція у Гюстоні — це вже третя спроба врятувати в такий спосіб життя людини.

Цей самий д-р Де Бейкі у 1963-му році, зоперувавши серце пацієнта, вставив йому помпу, подібну до тієї, яку застосовано минулого тижня. Пацієнт після операції опритомнів, циркуляція крови в його організмі відновилась, але на четвертий день він помер внаслідок пошкодження мозку, нирок, печінки і легенів.

Другу операцію серця із застосуванням помпи проведено 4-го лютого цього року в бруклинському шпиталі. Зробив її д-р Адріян Кантровіч. Штучне помпування крови вдалося вповні, але за 24 години після операції печінка перестала функціонувати і пацієнт помер.

У всіх випадках помпи діяли за допомогою стисненого повітря як тимчасові скріплювачі серця, і їх мали б витягнути з людського організму, коли серце настільки скріпилося б, що само могло б помпувати кров.

Д-р Де Бейкі працює тепер над удосконаленням своєї помпи. Нова операція відбудеться тоді, коли знайдеться такий безнадійно недужий пацієнт, який погодиться на неї, подібно, як це зробив покійний Де Руддер.

Хоч усі три дотеперішні операції зі штучним серцем не вдалися, це не зменшує в лікарів надії на те, що з часом за їх допомогою можна буде рятувати життя хворих на серце осіб.

Один лікар, спеціяліст від серцевих недуг заявив, що в найближчому майбутньому кожного року коло 400,000 осіб будуть користати зі штучних помп, а пізніше з штучних сердець, які заступлять знищені недугою природні серця.

Помпи для підтримування циркуляції крови випробувано з повним успіхом на тваринах: діяли вони протягом 19 місяців. Штучні серця, введені в організм тварин, діяли протягом 34 годин.

Застосування помп, як показує дотеперішній досвід, може спричинити зціп крови і нищення її тілець. Також смертельно небезпечним для пацієнта, може бути псування помпи і несумісність між трансфузійною кров'ю і кров'ю пацієнта.

Штучні серця актуалізують ще й філософічні, теологічні, соціологічні та правничі проблеми. Про це написав статтю д-р Де Бейкі разом із своїми співробітниками д-ром Домінґом Ліоттою і д-ром Вілліямом Голлом. В цій статті порушується, зокрема, такі питання:

— Чи треба стосувати механічну помпу при лікуванні осіб, які є безнадійними жертвами паралічу, пістряка або старости?

— Коли і як можна визначити, що смерть була спричинена не хворобою серця?

— Хто мав би рішати про те, коли припинити доплив електричного струму в таких випадках?

Деякі лікарі такі певні успіху свого лікування, — пише д-р Де Бейкі, — що вже тепер турбуються тим, хто має нести суспільний тягар, коли медицині вдасться продовжити людське життя на 200 або й 300 років.

Ця остання проблема, на нашу думку, ще не актуальна, бо пацієнт Марсел Де Рудер помер на п'ятий день після операції, мавши тільки 65 років. Інші проблеми мали б вирішувати самі лікарі, деколи в порозумінні з родиною пацієнта.

Михайло Островерха

НАРИСИ З СВЯТОЇ ЗЕМЛІ

(5)

Ґенісаретське озеро - знане всім християнам із св. Євангелій. Зупинившись над ним, воно й зворушить вас, і сильно зворушить кожного віруючого християнина! Але, цим разом, у цих нарисах, тримаюсь сірої дійсности. Над озером — місто Тиверіяда. Ґарне воно, все в зелені, ясне, як Його, Христа, очі. Рибальське місто. Озеро оточене горами й високими знеслостями — воно просторе, отворене, спокійне. Переїхавши його малим пароплавом, ми висіли на березі „кібуцу", зрозумілою мовою сказавши: колгоспу. Нас тут привітали, дещо показали, пояснили, що вони творять на цій землі „нове життя". Працюють усі збірно; кожен, як потребує, дістає й гроші на свої видатки; хату, харч, лікарню має тут на місці. Завели нас у чудовий пальмовий сад. Ті густо-золотисті дактилі, — огорнені в сітки, аби їх не їли бджоли, оси, — приманювали наші піднебіння. Тут ми й обідали, — дали нам, між іншим, досить пристойно величиною, круглаву, смачну рибу, що її таку саму і тут же ловив св. Петро, рибалка, з недалекої он Витсаїди. — Проте, коротко: колгосп колгоспом! Багато дечого можна тут завважити й від'ємного.

Зараз же, за цим „кібуцом", зносяться гори: тут же йде кордон. Довідуюсь, що на кордоні є такі ж „кібуци" виключно військові, їх ведуть і працюють там самі вояки, мужчини і жінки. Вони виряджені в усю потрібну зброю. На випадок потреби — готові до бою.

З великим запалом і вірою жиди відбудовують свою батьківщину, бережуть те, що відновили; очищають себе від інших вір і впливів. Бодай на око таке виходить. Інколи в цьому вони суворі. Не вадить пригадати: англійські „бітелс", ті нещасні нігілісти сучасної Европи, мали доступ до багатьох великих міст світу, — Ізраїль до себе не пустив їх. — А на Горі Кармель, — де жив Ілля пророк, де є католицька церква, при ній величний будинок новіціяту черниць кармеліланок, — тепер уряд заборонив приймати новачок. Очевидно, монастир стоїть перед зачиненням через брак допливу нових кандидаток до Чину. Але всюди, де жиди живуть і на несвоїй землі, у першу чергу вони є проповідниками толеранції. Та — парадокси невмирущі! Проте, щиро сказати: якби я був жидом, то без найменшої надуми їхав би на постійне життя до Ізраїлю!..

***

Хочу закінчити ці нариси українським акордом.

Церква св. Анни. Вона з часів хрестоносців. Під нею вигідні, в камені довбані печери-кімнати, — так і досі живуть тут люди. Каже леґенда, а радше передання, що тут жив Йоаким і Анна, і тут родилася Божа Мати. Є тут на стінах мармурові, то в емалії таблиці з короткою молитвою у різних мовах світу. На видному місці читаю: „Пречистая Діво Мати...". Поставлена в 1943 р. В іншому місці є й по-польськи ця молитва, з 1944 р. Буває, що й ми перші можемо — як хочемо — бути! Друга церква „Отченашу". Тут ця Господня молитва подана вже на мармурових таблицях, хочеться сказати — в безлічі мовах, старих і нових, тих, що гаснуть, і тих, що творяться. І ось, над головними, входовими дверми є наше: „Отченаш, що єси на небі..." Це вже не абияка штука, що українці дісталися тут, діпняли найвиднiше місце! — Врешті, у церкві зустрічі Марії з св. Єлисаветою, по Благовіщенні, — знову поряд із іншими мовами, читаємо на одній емальованій таблиці стих Діви Марії: „Величай, душе моя, Господа"... Словом, бодай тут дотримуємо кроку! Якби ще ось так у взаємній любові в рішальних хвилинах, то можна б вірити, що ми справді хочемо нашої Держави!..

***

Зайшло сонце. Та воно ще грає, палає на верхах ясних, пустарних гір білих. Спів птаства на кипарисах, на пальмах, на евкаліптах, що безлеґітно заслухані в цей спів і в тишу плеса Ґенісаретського озера, — зустрічає вихід із-за гори задуманого місяця.

У Аїн Карім блиснули перші світла, мов гомін голосу св. Івана Предтечі, що тут родився.

У вечірній тиші Узгір'я Блаженств, огорнувшись у золотисто-червонаві відблиски місяця на плесі озера, від віків гомонить:

БЛАЖЕННІ...

Бронкс, 1966.

(Кінець)

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

Сиракюзи, Н. Й.

ШЕВЧЕНКОВІ РОКОВИНИ

Наша громада цього року гідно й величаво віддала поклін Великому нашому поетові-пророкові. Школа Українознавства ім. Лесі Українки, під дирекцією п. М. Логази підготовила окремий концерт для молоді, який своєю цікавою, оригінальною і багатою програмою та бездоганним виконанням поодиноких точок програми робив на приявних незабутнє враження.

Відділ Українського Конгресового Комітету влаштував 3-го квітня для громадянства Великий Концерт-академію. Ціла програма концерту була добре підготована, жива, свіжа й цікава. А найважливіше в програмі було те, що багато місця присвячено безсмертному слову генія-поета.

Те могутнє слово поета по-мистецьки передав приявним відомий актор Є. Курило — виконуючи поеми: „Юродовий", „Сон" і „Думи мої".

Поему „Розрита могила" — прекрасно деклямувала п. Ст. Тишко із своєю дочкою Марією.

Не позаду залишились молодечі організації Пласту і СУМ-а, Надя Гусак (Сума) із зрозумінням віддеклямувала „До Основ'яненка", а М. Олександрович вміло віддала „Псальми Давидові". Вокальна частина концерту мала теж свої гарні моменти. Хор „Сурма", під диригентурою п. З. М'якого відспівав: „Заповіт", „Садок вишневий", „Сонце заходить", „Думи мої" і „Косар". Ця остання пісня належить справді до перлин репертуару хору.

Святочну промову виголосив п. М. Середович, який проаналізував значення державницьких ідей поета-громадянина для українського народу в минулому, сьогодні й в майбутньому. Гарне сценічне оформлення виконав інж. В. Бутенко.

М. С.

ЗВЕРНЕННЯ ДО УКРАЇНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА

Скоро буде запізно!

Як знаєте з преси, при Головній Бібліотеці Міннесотського Університету недавно створився окремий Український Відділ Бібліотеки з приміщенням в окремій, досить великій кімнаті. Цей Відділ стає джерельною основою для дослідів українських проблема студій українського вкладу в життя і культуру Злучених Держав Америки та Канади. Той вклад в поточне життя може безслідно пропасти, коли не буде науково закріплений відповідними студіями, бо скоро буде запізно.

Це вперше при великому і славному на весь світ американському університеті, т і заснувалася така наукова установа, яка дає нам нагоду мати український дослідний центр. Це єдиний американський університет, що нині призбирує, щоб зберегти всі можливі друки і архіви для українських наукових студій в Америці, бо ні одна з наших установ не має відповідних фондів, гідного приміщення ані спроможностей фахового упорядкування, опіки та професійно - бібліотечного закаталогування призбираного матеріялу, без якого неможливо уживати хочби й найкращі книгозбірні для наукових цілей.

Тому звертаюся до Вас з просьбою допомогти Міннесотському Університетові і розбудувати джерельну українську бібліотеку власне тоді, коли він сам прихильно бажає нам допомогти. Зрозуміймо велику вагу тої справи, бо скоро буде запізно. Не розпорошуймо свого майна по всяких інших осередках неспроможних фахово утримувати гідну окрему українську бібліотеку, бо його тяжко буде віднайти та використовувати дослідникам для своїх наукових студій, а особливо поза визнаними учбовими установами.

Ми всі знаємо, що дуже цінні книжкові та архівні скарби наші нищаться запорошені по приватних закамарках та в шафах без доцільного ужитку і часто пропадають без сліду. Щоб зберегти нашу історію життя на еміграції у вільному світі, та задокументувати великі вклади наших зусиль і культури в життя прибраних країв, постараймося усе зібрати при одному центрі, який вже створився при Міннесотськім Університеті. Подбаймо, щоб наша історія і наш вклад не пропали намарно, бо скоро буде запізно. А всі найдібніші скарби потрібні для всебічних студій нашого життя і внеску українських культурних надбань в поточне життя доброзичливої Америки та Канади, та й інших країн.

Призбирайте все, що маєте із старих та нових книжок, журналів і газет та всякого іншого матеріялу, як програми, летючки, календарі, Ювілейні альманахи, фотографії, газетні витинки, друковані і циклостилеві видання і всі інші подібні матеріяли та надсилайте без проволоки упакованими поштовими пакунками впрост, заадресовуючи як слідує:

Ukrainian Section,
Immigrant Archives,
University of Minnesota
Library
Minneappolis, Minn. 55455

Gift, Library Material
Library Rate

Пам'ятайте, що скоро буде запізно! Багато цінного для науки матеріялу пропадає майже денно. Не відкладайте! Висилайте все, що можете!

З вірою у Вашу допомогу та з подякою за Вашу увагу, з глибокою пошаною до Вас,

Д-р Ол. Грановський
Професор Університету
Міннесоти.

Прошу всі українські органи передрукувати це Звернення

Степан Куропась

ПОМЕРЛА КАТЕРИНА ДАЧИШИН

Тихесенько без гомону відійшла у вічність одна з історичних українських постатей бл. п. Каролина з Германів Дачишин. Скромна, без-претенсійна пані Дачишин, хоч німецького роду, виховала дітей в українському дусі і любила країну, де жила і працювала як учителька, і де народилися її 4 сини. Перед першою большевицькою інвазією вона говорила, що не буде нікуди втікати, бо „тут наша земля і тут будемо жити!" А перед другою інвазією німецьке Гестапо питало її, чому вона, чистокровна німка, не виховала своїх синів на німців? — Бо тут українська земля і мої сини українцями родилися, — відповіла вона.

Чому пані Дачишин перейде до історії України? Які геройські вчинки вона має за собою?

З жалю і відчаю українська молодь по нашій програній визвольній війні, не могла погодитися зі станом польської окупації українських земель. І ті, що йшли зі зброєю в руках сповняти „Заповіт" і вражою злою кров'ю волю окропляли, і ті, що доростали і співали „йшли діди на муки", — ті правнуки йшли на барикади і, як хто міг, хотів бути помічним!

В Мостиськах у 7-клясовій школі ім. Яна Собєського управителем був директор Дачишин. Через школу перейшло вже три генерації, його учнями були переважно українці, але й поляки, між іншими теж прем'єр міністрів проф. Бартель, спольщений німець. Родина Дачишинів вже дала жертву крови Україні в 1918 р., коли найстарший син Только, 15-літній учень згинув від ворожої кулі в польсько - українськім конфлікті. Сини Юрко, Євген і Іван підростали і, як всі сини добрих українських родичів, хотіли чимсь прислужитися справі України!

Поштовий напад на шляху Глібовичі — Бібрка сколихнув Україною, що тоді жила в жалобі і жалю, що не могла до кінця сповнити „Заповіту". Згинув молодий Пісецький, а Юрко Дачишин і Зиновій Книш стали перед польський суд. Не помогла блискуча правна оборона д-ра Старосольського ані красномовність адв. Глушкевича. Засудили Юрка, сина панства Дачишинів на кару смерти без права помилування. Три дні перед тим засудом батько Юрка помер на розрив серця. Не могло батьківське серце видержати наруги окупантів, які судили його сина як злочинця, а не як політичного месника України. На 63-ому році життя в 1931 р. умер теж скромний батько і муж.

Від цього часу минуло 35 літ, і як не стало батька, провід матріярхату пані Дачишин кермував долею цілої родини.

Мати Юрка, яка не була на процесі, зрозуміла, що плач не поможе, вона мусить ратувати родину. Апеляція до Найвищого Суду не помогла. Він затвердив перший вирок — смерть без права помилування.

Про помочі Бартля, що жив у Львові в домі Дмитра Левицького, голови УНДО і шляхтича Кжижковського, що все парадував в історичному контуші, пані Дачишин сконтактувалася з сином през. Мосціцького, до речі її бувшим учнем! — Коли йшли приготування для авдієнції у президента Мосціцького, польська преса,уряд, шкільна рада робили велике спустошення в родині матріярхату Дачишин.

Серце матері перейшло кризу. Вона мусіла врятувати сина і поїздкою до Варшави врятувала. Мосціцький замінив кару смерти на досмертну тюрму.

За цей довгий 35-літній час настали великі зміни. Впала Польща. П'ятираменна червона звізда заволоділа над одною п'ятою світу. Каролина Дачишин дочекалася гарного віку 89 років. Ніколи не хорувала, жила оточена опікою своїх трьох синів і тішилася внуками, діждалася весілля внучки Христі. Спокійно відійшла, а на її лиці в домовині видно було спокій і задоволення, що сповнила добре свій обов'язок матріярха. Сини інж. Юрко, д-р Іван і проф. Євген запросили учасників похорону на поминки. Дир. Роман Миць теж з того покоління, що продовжували холодну і гарячу війну, як не стало тих, „що встоятись не мали сили", мав коротке слово, до якого приєднався теж автор цих рядків. — Вічна їй пам'ять.

Прогулька до Українського Музею в Стемфорді, Конн.

Вже від осени 1964 року стоять гостинні двері Українського Музею в Стемфорді відкриті для всіх, що бажають оглянути цікаві його збірки. З дне 7-го вересня 1964 після інтенсивної праці Український Музей став знов доступний для відвідувачів. Хто досі його відвідав, виходив все з задоволенням та постановою, що треба б ще його відвідати, бо дійсно за один раз годі все побачити.

Управі Українського Музею залежить дуже на тому, щоб якнайбільше число наших і ненаших людей оглянуло ці збірки, які свідчать про високий рівень нашої культури і то в тих часах, коли деякі народи зі своєю культурою чи цивілізацією були ще світові невідомі.

Св. Софія в Києві з XI сторіччя, що її модель для Українського Музею виконав ще перед 1939 р. сл. п. скульптор Сергій Литвиненко, — чи не може бути нашою гордістю, що ми вже в першій половині XI сторіччя могли здобутися на таку мудівлю? Або наші книги - стародруки, — чи це не свідоцтво нашої високої культури?

Шкільна наша молодь, і то не лише народних шкіл, але також гайскулів, повинна рішуче познайомитися з цими цінними пам'ятками нашої культури — нашої давнини і тоді може ні одному цщезне таке часом притаманне нашим молодим людям почуття меншевартости. Та здається, що найбільше можуть такі скористати наші студенти коледжів та університетів, бо під час студій вони часто зустрічаються із проблемами нашої культури, дуже часто викривленими чужими авторами.

Двері Українського Музею отверті, просимо тільки приїхати. Шкільна молодь повинна відвідати Музей під час кожнорічних прогульок, які є включені у вжовну програму. Більші групи повинні наперед зголоситись. По всі інформації просимо писати на адресу Управи Українського Музею в Стемфорді 161 Гленбрук Рд., Стемфорд, Конн.

Любослав Гуцалюк виставляє в галерії Гільди Герст

Ню Йорк. — Тут у галерії Гільди Герст при Медісон Евню 1100 (на перехресті 83-ої вулиці) буде відкрита 10-го травня виставка найновіших праць відомого нашого мистця Любослава Гуцалюка. Це вже десята з ряду виставка нашого мистця, який народився у Львові, а мистецьку освіту здобув у Парижі. Перша виставка картин Гуцалюка відбулася саме 10 років тому у Парижі, в галерії Вольмар і вона зразу здобула признання і розголос. На найновішій виставці в галерії Герст у Ню Йорку мистець виставляє 24 картини, всі майже виконані в біжучому році, лише сім з минулого року. Ці найновіші олії Гуцалюка показують новий ріст нашого мистця, який здобув собі вже ім'я в американських і французьких кругах. Виставка буде відкрита до 21-го травня, кожного дня від 11-ої рано до 5:30 після полудня.

Д-Р ІВАН ФІЗЕР ВИГОЛОСИТЬ ДОПОВІДЬ

Ню Йорк. — Філософічна Секція УВАН влаштовує в суботу, 7-го травня, о год. 6:30 увечері в будинку Академії доповідь професора Університету Рутгерс д-ра Івана Фізера на тему: „Література в насвітленні психоаналізи Фройда".

ПОВІДОМЛЕННЯ

З'їзд абітурієнтів української академічної гімназії (головного заведення і філії) та малої семінарії у Львові відбудеться у суботу 25 червня 1966 року в Мюнхені.

Прохається всіх товаришів - абітурієнтів цих заведень зголошувати свою участь в З'їзді найдальше до 25-го травня ц.р.

Всі листи відносно З'їзду належить висилати на адресу:

Dr. Bohdan Pytlyk
8. Muenchen — Pasing
Bodensee Strasse 3
Germany

За Організаційний Комітет:
о. д-р Іван Гриньох
д-р Богдан Питлик
д-р Григорій Прокопчук

ПЛАСТОВА ОСЕЛЯ „ВОВЧА ТРОПА" В РОЗБУДОВІ

(Репортаж з поїздки на Іст Четгем)

Ви ніколи не буваєте в п'ятницю в Ню Йорку на Другій Евню під Пластовим і Народним Домами?- Коли справді ні, тоді ви взагалі не знаєте, як виглядає життя українського Ню Йорку, і не можете дати відповіді на популярне в нашій громаді питання: „Де наша молодь". Тут власне збираються десятки, а ти й сотні молодих людей на сходини, збори, дискусії, співанки, а то й на приватні розмови.

Я про себе можу сказати, що дуже люблю ту п'ятницеву метушню під Пластвм і Нардним Домами, і якраз тому маю якусь „по важну "справу, щоб і собі знайтися між тими розсміяними молодими людьми.

І в одну з таких п'ятниць в кінці березня я наткнувся на групу вже „старшавих" пластунів і пластприятників, що стоячи посередині хідника раз враз задирали голови і поглядали на захмарене небо.

Панове, не шукайте за зорями, бо їх ще нема! — зачепила я їх.

Ех, що там зорі! Ми вибираємося завтра на Пластову Оселю і міркуємо, яку погоду дасть Бог.

Бог з вами, хто в ту пору вибирається на Іст Четгем?

Справді ніхто, за вийімком хіба тих, що мають обов'язки приготовити Оселю для вжитку молоді в часі літніх таборів.

І так слово, за словом і я рішилась поїхнти на оселю та подивитися на „роботи".

Виїжджаємо в суботу раненько з-під Платової Домівки. Тепер тут пусто, ні живої душі, лише через віконце у „Веселці" виглядає до нас заспане обличчя п. Дармохвала.

Не встигли ми вмоститися у старий „Бюік" друга Триша, як розгортається горяча дискусія: чи треба пересунути стіну в їдальні для батьків, в якому місці зробити вінду в новацькій їдальні, якого розміру має бути холодільня і т. п. Я сиджу тихенько в куточку і не забираю голосу, бо я вже не була на Оселі протягом двох років і, правду сказавши, нічого не розумію, яка їдальня, яка умивалька, що зо збірник на гарячу воду!

По двох і пів години підїжджаємо під адміністраційний будинок Оселі. Висідаємо з авта і в одну мить обвіває нас зимний прониз ливий вітер. Сонечко гарно світить, але воно заслабе, щоб злагіднити студений інж. Бойдуник вивертає всі подих вітру. Наш голоа кишені плаща і марнарки пошукуванні ключа, пробує один, другий і вкінці під загальну радість двері зі скреготом відчиняються. Така приємна вліті кімната — тепер непривітна і холодна. Щоб скинути плащі не може бути й мови. Панове Бойдуник і Триш починають маніпулювати коло газової печі, бігають по пивниці, то назад і врешті газ починає блимати. Мені припадає честь варити каву. Але води немає, бо вилучений водопровід. Інж. Соболта хапає відро і під мій акомпаніямент, щоб не забув його обмити, біжить до повоку по воду. Мґр Дармограй, захоплений, що під плитою в кухні можна палити дровами, несе оберемок полін і починаємо собі пригадувати давно минулі дні... розпалювати піч. Ріща мокре, а плита курить так, що за хвилю не знаємо, чи не втікати нам від від диму на студений вітер. Але по якомусь часі опановуємо ситуацію, плита розгорається, газ блимає і кава на воді з потока смакує нам знаменито.

Підкріпившись, рушаємо на „інспекцію". Суха дорога і левада, сухі лише для ока. Пригріта першим проміннням сонця замерзла земля подається під кожним нашим кроком і наші ноги загрузають як в пляєтиліні. Під загальну веселість панів, мої черевики залмишаються в землі і я, сама незнаю як, опиняюся лише в панчохах в болоті, і не можу рішитися, чи сунути заболочені ноги назад в мешти, чи мандрувати вже так.

Для мене, що не бачила Оселі вже два роки, — все нове. В новацькому таборі стоять чотири нових курені (будиночки) і приготоване місце ще на два. Як тільки трохи підсохне ґрунт, почнеться будова, щоб закінчити її ще перед початком таборів. Кожний курінь подуманий на 20 дітей. Це дві великі кімнати получені з собою. Окремо є ще маленька кімната, на два ліжка для виховників. Мала умивалька і туалета є виключно лише для вжитку таборовиків вночі. Окремо є побудовані умивальні з гарячою біжучою водою і тушами, а також туалети. Вони розв'язують санітарну проблему Оселі. Перед будиночками велика площа, а біля неї, трохи вище, положений новий новацький спортовий майдан.

Але найбільше я захоплена новою новацькою їдальнею і кухнею. Вона побудована на площі старого новацького табору. З її вікон розгортається гарний вид на ліс і басен. Вона ще не викінчена і вимагає багато праці і грошей, але до вакацій буде закінчена напевно. Я уявляю собі приємно здивовані очі наших пластунів, і моя радість ще більша. Я бачу в уяві вже столи, а за ними засмалені лиця новаків і чую їх веселий гамір. Повертаю зір в інший бік і там бачу жертвенних матерів, які працюють на кухні, і знову тішуся, що їм буде тепер багато легше працювати.

Панове роблять різні поміри, обраховують, скільки місця забере холодільня, де треба примістити піч і т. п. Я прислуховуюся до пояснень інж. Бойдуника, і думаю над тим, скільки може зробити кілька ентузіястів, кілька людей, які жертвують кожну хвилинку свого часу позазаробітковою прапрацею. І я певна, що та нова їдальня відкриває нову сторінку в історії Оселі. Ми залишили за собою період зітхнь і починаємо новий повний віри в наші сили. Я вірю, що голова Оселі інж. Бойдуник своїм завзяттям захопить більще коло пластунів і батьків, котрі підтримають розбудову Оселі своєю працею і пожертвами.

Мандруємо з будинку до будинку. Напереді крокує мґр Дармограй з великим зошитом і пильно записує всі наші спостереження і зауваження: перемалювати кімнати в будинках старого новацького табору і зробити їх придатними на нічліги для батьків, тут знову направити двері, там викорчувати корчі і позрізувати сухі дерева. Сторінки в зошиті заповнюються одна за одною. Це все повинно бути зроблене руками пластунів і батьків. Чи вистачить рук? Крок за кроком переходимо новацький табір, а потім юнацький. До збудованої вже умивальні в юнацькому таборі має бути допроваджена гаряча вода і збудовані ще туші. Побудовані вже також нові туалети. Відкрита їдальня юнацтва впроваджує мене в стан захоплення. Виглядає, як павільйон в міському парку. Я тішуся, що в доцеву погоду юнакам вже не буде капати дощ до зупи.

Ми не стямилися, як скоро минуло кілька годин часу. Спішимо тепер до адміністраційного будинку, бо мають приїхати контрактори, з якими треба домовитися про продовження будов, про сіяння трави і спортову площу в новацькому таборі. Це забирає дві години часу. Вже смеркається, коли спускаємося в поворотну дорогу. В авті далі гаряча дискусія. Виявляється, що щоб допильнувати законтрактовані роботи і упорядкувати власними руками Оселю, приготовити її до вжитку пластунів, поодинокі члени управи і групи батьків - добровольців і пластунів повинні їздити тиждень в тиждень на суботи і неділі на Оселю і там працювати. Багато зроблено в справі ромбудови за останній рік, робиться і тепер ще дуже багато, і намічено конечно багато зробити. Якщоб Управа Оселі розпоряджала більшими фондами, розбудова ішла б скоршим темпом...

Пізно вечором приїжджаємо до Ню Йорку. Ми всі втомлені, але в мене настрій такий, якби мені хтось зробив давно бажаний дарунок.

Н. І.

ПІДГОТОВА ДО ЛЕТУ ДЖЕМІНІ 9

Астронавт Юджин А. Цернан в спеціяльному екіпажі, сконструйованому для переведення спроб ходження в космічних просторах під час лету Джеміні 9.

ПРОДОВЖЕННЯ ДОПОВІДІ ПРОФ. В ЧАПЛЕНКА

Ню Йорк. — Філологічна Секція НТШ влаштовує в суботу, 7 травня ц. р. в год. 6-ій вечером, в залі Українського Інституту Америки, 2 Схід 79 вулиця в Ню Йорку — Наукову Конференцію, на якій проф. Василь Чапленко продовжуватиме доповідь на тему „Походження козаччини в світлі мовних даних" (Частина II). Доповідь є призначена для ширшого загалу громадянства.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

НЕДІЛЯ, 8-го ТРАВНЯ 1966 р.

КЛІВЛЕНД, Огайо. Місячні збори Б-ва св. ап. Петра і Павла — 102 Відд., зараз по співаній Сл. Божій в церковній залі св. ап. Петра і Павла, 2280 W. 7th. — І. Попович, предс., Г. Голубець, касир, М. Бобечко, секр.

БАЛТІМОР, Мд. Місячні збори Б-ва Пресвятої Тройці — 320 Відд. о год. 1:30 по пол. в Укр. Горож. Клюбі при 3101 O'Donnell St. Проситься чл. прибути на час та вирівняти свої вкладки. — Д. Пісецький, предс., І. Малко, секретар.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Збори Т-ва Єдність — 163 Відд. о год. 12-ій дня в домі Горожан, 847 N. Franklin St. Всі залеглості повинні бути вирівнані до 25 травня. — С. Филик, фін. секр.

AMBRIDGE, Pa. Місячні збори Б-ва св. Николая — 276 Відд. о год. 2 по пол.. Є важні справи до рішення. Проситься прибути. — С. Іваницький, секр.

КЛІВЛЕНД, Огайо. Місячні збори Б-ва св. Василія Великого — 364 Відд. в Українському Нар. Домі, 3161 East 93rd St. — В. Владика, секр.

ВУНСАКЕТ, Р. Ай. Місячні збори Т-ва Запор. Січ — 206 Відд. о год. 1-ій по пол. в парафіяльній залі, 74 Гаррис Еве. Проситься чл. прибути на збори. — Управа.

КЛІВЛЕНД, Огайо. Місячні збори Т-ва ім. І. Франка — 334 Відд. о год. 1-ій по пол. в УНДомі, Вест 14-та вул. Проситься чл. прибути і вирівняти свої вкладки. — Н. Задерецький, предс., І. Холодняк, рекр. секр., С. Бохонок, фін. секр.

ТАРЗАН Ч. 5614. Тарзан діє!

Коли наглядач невільників пустився йти до непритомного Плетта, Тарзанові блиснула нова думка...

Він підсунув свою ногу на вільний прохід...

Поки великан зміг зрозуміти, що сталося, сталеві пальці обійняли його шию!